

[Tholstrup.]

kornpuljens midler bedre vil slå til, og dermed kan man befri skatteyderne for denne udgift.

Vi må derfor anmode ministeriet om for alvor at tage spørgsmålet op om en hurtig afvikling af centralkontoret for indkøb af korn og foderstoffer, således at alle muligheder for at gennemføre fordelagtige køb eller bytteforretninger udnyttes, hvilket kun kan ske, når alle de mange importører får fri dispositionsret. Korn- og foderstofforretninger er jo forretninger, der afgøres ved hurtige handler over telefonen og telegrafen, hvorved der ingen tid levnes til ansøgninger og henvendelser til direktorater. Det er en fordel, at dette sker gennem så mange kanaler som muligt, så alle chancer udnyttes. Hidtil er mange gode bytteforretninger blevet forsinket og dermed forringet eller umuliggjort og i visse tilfælde nægtet, selvom de var meget fordelagtige. Kontorerne i forbindelse med kornordningen er store og omfattende, så alene lukningen af disse vil spare skatteyderne for millionbeløb, og ansvaret for fremtidige køb bliver så lagt ud på den enkelte landmand, som igennem sin købmand eller foderstofferforening selv bestemmer, hvor meget der skal importeres til ham, og han ved også, hvad han har at købe for, han ved, hvor meget han har i sin lille kornpulje, der kommer ingen overraskelse for ham, som der er kommet for rigsdagen på det område.

Endvidere er det ikke sikkert, at det stipulerede tal for forventet forbrug af korn passer; måske har man regnet for lidt, eller måske har man regnet for meget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man har regnet for meget i den retning. Jeg tror ikke, der bliver brug for så forfærdelig stor en kornimport, og derfor synes jeg, det er forkert, at man her vil lægge et ansvar på et sted, der ingen mulighed har for at kontrollere, om det er rigtigt. Den enkelte landmand ved nøjagtigt, hvad han har brug for — det ved man ikke i ministeriet. Vi har heller ikke fået at vide, hvilke beregninger der lå til grund for dette tal på 300 000 t korn, man ønsker importeret. Forholdet er jo det, at vi i øjeblikket har en meget lille svinebestand i forhold til, hvad der er det normale, den er kun i langsom vækst, langsommere endda, end man fra ansvarlig landbrugskyndig side for nogen tid siden ventede det. Vi har endnu ikke engang nået de 2 millioner svin, som vi var oppe på under krigen, da der overhovedet ingen import af korn fandt sted. Nu importerer vi dog alligevel et par hundred tusind tons korn plus adskillige

hundred tusind tons oliekager. Dengang brugte man kornet til køerne, nu får disse oliekager i stedet for. Og udover dette har vi i år en kartoffelhøst rundt regnet 6 mill. tønder større end det hidtil højeste. Vi har altså en ganske betydelig fodermængde, således at vi sandsynligvis ikke har tilstrækkeligt med svin til at æde indeværende års høst.

Dette er ting, som jeg vil bede ministeriet tage i betragtning. Jeg synes, tidspunktet er inde til at foretage en virkelig beregning over, hvad der er nødvendigt, eller opgave at være barnepige overfor landmændene og overlade til dem selv at købe, hvad de mener at have brug for.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker udvaiget for indstillingen om vedtagelse af det foreliggende forslag.

Det ærede medlem hr. Larsen (Bjerre) udtalte, at man havde tænkt sig, at de landmænd, der har leveret for meget foderkorn, ikke skulle betale 4 kr. pr. 100 kg, når de nu skulle have det tilbage, og der blev fra forskellig side udtrykt glæde over, at man nu nøjedes med at kræve 1½ kr. Jeg vil gerne heroverfor sige, at de 1½ kr. ikke dækker det tab, staten har ved at modtage kornet, have lagerudgifter for det o. s. v. Når jeg har foreslået at nøjes med 1½ kr., er det, fordi man har ønsket en nedsættelse, og det ville skabe altfor store administrationsvanskeligheder, dersom man skulle have et beløb mellem de 1½ kr. og de 4 kr.

Det ærede medlem hr. Fibiger beklagede sig over, at landmændene ikke fik de 2 kr. mere, som de havde regnet med for deres afleverede brødkorn. Årsagen hertil er simpelthen den, at de mange millioner, man havde regnet med skulle komme ind i kornpuljen i indeværende høstår, ikke kom ind, fordi der ikke var den mulighed for at sælge såsæd, malt og maltbyg, som der var i fjor under kornloven for 1947—48.

Det ærede medlem hr. Tholstrup påstod, at der ikke var foretaget beregninger over det nødvendige kornforbrug indenfor landbruget. Dette er ikke rigtigt. Jeg har tidligere oplyst det ærede medlem om, at kvantummet på de 300 000 t, som man ønsker indført, er fremkommet på basis af nøje overvejelser og beregninger indenfor landbrugets organisationer, at det altså er aftalt med de mest sagkyndige — hvad det ærede medlem sikkert også vil indrømme — nemlig landbruget selv.

Angående de af mig stillede ændringsforslag udtalte jeg allerede ved første behand-